

РЕШЕНИЕ

№ 1166

гр. София, 07.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 3-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МАРИЯ ХР. ШОЙЛЕКОВА
МАРИНОВА

при участието на секретаря МИХАЕЛА Д. МИХАЙЛОВА
като разглежда докладваното от МАРИЯ ХР. ШОЙЛЕКОВА МАРИНОВА
Административно наказателно дело № 20231110214429 по описа за 2023
година

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН.

Х. К. Г. от гр. София е обжалвал наказателно постановление /НП/ №191/17.08.2023г. на ВПД началник на 03 РУ-СДВР, с искане за отмяната му като незаконосъобразно. Сочи, че след като възникнал спор между него, майката на детето им и бабата по майчина линия по повод на осъществяване на лични контакти, съобразно решение на съда, била извикана полиция, при което се явили униформени служители на 03 РУ-СДВР. Твърди, че след като бабата изнесла неверни данни за спора и правата му като баща да се вижда и взема дъщеря си, той отговорил и искал да представи документи на униформените, но те не го допуснали, поради което той се обадил на тел.112 да дойдат по-компетентни полицаи, за да разрешат спора. Един от полицейските служители обаче започнал да крещи и да му казва да не се намесва, когато изясняват случая и изслушват бабата на детето, но тъй като соченото от нея не отговаряло на истината той показвал документите си на полицаите, което ги разгневilo още повече. Били му поставени белезници и отведен в 03 РУ, където след като се изяснила ситуацията, че той има право на лични контакти, а майката на дъщеря му пречи на тяхното осъществяване, бил веднага освободен. Намира, че за да оправдаят действията си по неправомерното задържане, макар за кратко време му съставили АУАН, а в последствие и му издали процесното НП.

В съдебно заседание, жалбоподателят - лично поддържа жалбата и моли НП да

бъде отменено като незаконосъобразно, тъй като се установило, че причина за издаване е неправомерното му задържане от полицейски служители, отзовали се на място по повод на възникнал спор за осъществяване на родителски права и личните му контакти с детето му. Счита, че това е справедливо приключване на казуса, за да не бъде използван от майката на детето пред съда в заведените между тях съдебни дела.

Наказващият орган чрез юрк. С. оспорва жалбата. Депозирани са писмени бележки от юрк. А. с вх. №59982/22.02.2024г., в които моли НП да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Счита, че категорично от показанията на разпитаните свидетели се установило, че жалбоподателят не изпълнил устно полицейско разпореждане - да преустанови кръсците си по полицейските органи, извикани на спор за родителски права и лични контакти на бащата с детето си, като така попречил на полицаите да изпълнят правомощията си по закон и осъществил състав на административно нарушение на чл.64 от ЗВМР. Разпорежданията на полицейските органи били задължителни, а даденото разпореждане на жалбоподателя било възприето от него, в негово присъствие, било разбрано от лицето, което се установявало и от изнесеното в жалбата. Наложено наказание за това нарушение било обосновано и мотивирано. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност при претендиране на адвокатско възнаграждение от жалбоподателя, в случай, че надвишава минималните размери.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, съобразно доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

С обжалваното НП на Х. К. Г. е наложена глоба в размер на 100 лева, за това, че на 31.07.2023г., около 11:55ч. в гр. София, ул. "Суходолска" пред №42 не изпълнил устно полицейско разпореждане да преустанови нарушение на обществения ред, състоящо се в кръсци спрямо служители на МВР, с което съзнателно пречи на полицейски орган да изпълни задълженията си по служба - нарушение на чл.64, ал.2 от ЗМВР.

НП е издадено въз основа на АУАН №191/31.07.2023г.

Приобщена по делото е административнонаказателната преписка по издаване на НП, изпратени с писмо от юрк. А. за наказващия орган вх.№315378/07.11.2023г., с писмо от СДВР с вх.№335091/22.11.2023г., с писмо от юрк. Димитрова за наказващия орган вх.№335330/22.11.2023г. и писмо от 03 РУ-СДВР вх.№30131/31.01.2024г. писмени доказателства и писмо от РЦ 112 София вх.№6667/09.01.2024г., ведно с приложен към него оптичен носител.

Разпитани по делото са свидетелите Т. В. Т. - актосъставител и Д. Н. Р. - присъствал при установяване на нарушението и съставяне на акта, според които били изпратени по сигнал за спор между родители за осъществяване на лични контакти на

бащата с детето. При изясняване на ситуацията била и бабата по майчина линия, но жалбоподателят се намесвал при снемане на сведения и показване на документи от нея, при което им пречил да изпълнят задълженията си, за каквото са изпратени. Затова устно му било разпоредено да преустанови тези свои действия и да застане встрани, но тъй като той не се подчинил, а продължил да обяснява, че притежавал документ от съда, според който този ден бил определен детето да бъде с него, а представените от другата страна документи били фалшиви и не можело да се проведе разговор с другата страна в спора, бил задържан и отведен в 03 РУ-СДВР, където му бил съставен АУАН за това нарушение.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните изводи от правна страна:

Жалбата е процесуално допустима, а разгледана по същество е основателна.

Съдът, при проверка на АУАН, въз основа, на който е издадено НП, установи, че акта има предписаното съдържание в чл.42 от ЗАНН. Съставен е в присъствие на нарушителя и му е предявен, при спазване на разпоредбите на чл.40, ал.1 и чл.43, ал.1 от ЗАНН, от оправомощено лице със заповед №8121з-1098/25.08.2017г. на министъра на вътрешните работи по т.1.5., във връзка с удостоверение за заемана длъжност от полицейски инспектор Т. рег.№513р-111176/10.11.2023г. от СДВР.

При проверка на процесното НП, съдът установи задължителното съдържание по чл.57, ал.1 от ЗАНН. Същото е издадено от компетентен орган, овластен със Заповед №8121з-1371/11.11.2015г. на министъра на вътрешните работи по т.1.13, във връзка с удостоверение за ВНД началник 03 РУ-СДВР рег.№513р-111175/10.11.2023г. на СДВР и заповед №8121К-12937/04.11.2022г. и №8121К-13927/06.11.2023г. на министъра на вътрешните работи.

Съдът констатира противоречие между описанието на нарушението в АУАН и в НП, изразяващо се в изпълнителното деяние, което е подведено като административно нарушение по чл.64, ал.2 от ЗМВР.

В акта е посочено, че Г. не изпълнява разпореждане на полицейски служител да преустанови непристойното си поведение и да спре да пречи на служител на МВР да изпълнява задълженията си. В НП е посочено, че Г. не е изпълнил устно полицейско разпореждане да преустанови нарушение на обществения ред, състоящо се в красьци спрямо служители на МВР, с което съзнателно пречи на полицейски орган за изпълни задълженията си по служба.

Нормата на чл.64, ал.2 от ЗМВР предвижда, че при невъзможност да се издадат писмено разпорежданията могат да се издават устно или чрез действия, чийто смисъл е разбираем за лицата, за които се отнасят.

При това положение, основно за изясняване е съдържанието на издаденото устно разпореждане до Г., за да може да се прецени дали смисъла е разбираем за лицето, до

което се отнася. При това противоречие в текстовата част, относно съдържанието на устното разпореждане - да преустанови непристойното си поведение и да спре да пречи на служител на МВР да изпълнява задълженията си и да преустанови нарушение на обществения ред, състоящо се в крясъци спрямо служители на МВР, с което съзнателно пречи на полицейски орган за изпълни задълженията си по служба, въобще не може да се установи какво се вменява на жалбоподателя, че не е изпълнил - да преустанови непристойното си поведение според АУАН или да преустанови нарушение на обществения ред, състоящо се в крясъци спрямо служители на МВР според НП. Става въпрос за коренно различно съдържание на разпореждането, въведено в акта и НП.

Съдържанието на устното разпореждане не можа да се установи и от показанията на свидетелите. Т., който е съставил АУАН и издал устното разпореждане в съдебно заседание заяви, че не си спомня какво е било разпореждането към Г.. Според Р., той също не си спомня разпореждането към Г. какво е било като съдържание, но след предявяването на АУАН предполага, че е било да застане на страни и да не пречи те двамата с Т. да говорят с майката на детето.

Според докладна записка /ДЗ/ на полицай З., която е била в състава от полицейски служители на място, Г. бил афектиран и крещял по полицейските служители, че са некомпетентни, че не разбират и започнал да ги бута, да дърпа документите и да крещи, при което устно му било разпорежено да преустанови караницата и крясъците, за да си свършат работата, но той продължил с аналогично поведение и започнал да ги бута, при което отказал да изпълни многократно издадени устни разпореждания и бил задържан. Така, според ДЗ, съставена непосредствено след случая съдържанието на устното разпореждане е било, Г. да преустанови караницата и крясъците, за да си свършат работата полицейските служители. На практика, става въпрос за различно съдържание на устното разпореждане от посоченото в АУАН - да преустанови непристойното си поведение и да спре да пречи на служител на МВР да изпълнява задълженията си. Възпроизведеното съдържание на устното разпореждане в ДЗ всъщност кореспондира с описаното в НП - да преустанови нарушение на обществения ред, състоящо се в крясъци спрямо служители на МВР. За неизпълнение на такова разпореждане, обаче не е съставен АУАН и на практика не се доказва по нужния категоричен начин, че полицейски орган е издал до Г. устно разпореждане да преустанови непристойното си поведение и да спре да пречи на служител на МВР да изпълнява задълженията си както е в акта. По начина, по който е посочено разпореждането до жалбоподателя в АУАН е неразбираем, защото не е конкретен, тъй като няма изброяване, така, като е в НП на квалифицираното според акта непристойно поведение в какво се изразява. В НП е посочено, че разпореждане да преустанови нарушение на обществения ред, се отнася до разпореждане да преустанови крясъци спрямо служители на МВР, така, както е докладвано поведението на Г., включително и възпроизведено съдържанието на разпореждането към него в ДЗ от полицай З., което е

разбираемо и няма никакво съмнение, че полицейските служители са разпоредили на Г. да спре да крещи, за да не им пречи да вършат работата си.

При това положение, за нарушението, за което е издадено НП - да преустанови нарушение на обществения ред, състоящо се в крясъци спрямо служители на МВР няма съставен АУАН, т.е. няма образувано административнонаказателно производство по арт. на чл.36, ал.1 от ЗАНН, макар категорично да се установи, че жалбоподателят не е изпълнил устно разпореждане на полицейски орган - да преустанови нарушение на обществения ред, състоящо се в крясъци спрямо служители на МВР, тъй като се е карал с полицаите, крещял им е, че не са компетентни и не разбират, оспорвал е представени от другата страна документи и полицейските служители са били затруднени в осъществяване на своите функции - да снемат данни от всяка от спорещите страни.

Това е съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като е ограничило правото на Г. на защита - да участва в административнонаказателно производство от неговото образуване с АУАН, да разбере от съдържанието на акта какво нарушение е извършил, а след НП - да разбере, за какво нарушение е наказан, за да може да организира адекватно защита си.

Самостоятелно нарушение на процесуалните правила е несъответствието на описаното нарушение и посочената за нарушена законова разпоредба. Тази, която е посочено за нарушена в АУАН и НП - на чл.64, ал.2 от ЗМВР не съдържа задължение, а правомощие на полицейските органи, като е следвало да се посочи, че е нарушена разпоредбата на чл.64, ал.4 от ЗМВР, предвиждаща, че разпорежданията на полицейския орган са задължителни за изпълнение, която да се обвърже с разпоредбата на чл.64, ал.2 от ЗМВР, за да се конкретизира, че е издадено устно полицейско разпореждане. Именно затова е налице несъответствие между описано и вменено деяние, тъй като квалифицирано по чл.64, ал.2 от ЗМВР не осъществява състав на административно нарушение, което се изразява в неизпълнение, т.е. бездействие. От друга страна, с посочване в АУАН и НП, че Г. е пречил на полицейски орган да изпълни вменени по закон задължения, също е налице друго противоречиво описание, защото преченето пък винаги е с действия, а думите, така, както е описано, че Г. е крещял и се е карал с полицаите не е пречене, а съставлява неизпълнение на полицейското разпореждане, в каквото се е изразявало и неговото съдържание, според ДЗ и НП.

Това несъответствие в описано нарушение и посочена законова разпоредба, под която е подведено е съществено нарушение на процесуалните правила, защото е ограничило правото на защита на Г., да разбере какво нарушение е извършил и за какво е наказан.

При изложените съображения процесното НП следва да бъде отменено като

незаконосъобразно, без да се обсъжда правилността на наложеното наказание по размер, а веществените доказателства - 1бр. оптичен носител на л.73, съдържащ запис от РЦ 112 София, следва да остане към делото, тъй като е изготвен само за нуждите на това производство.

При този изход на делото, на осн. чл.63д, ал.1 от ЗАНН в полза на жалбоподателя не следва да се присъждат разноси, тъй като такива не са претендирани от тази страна и няма доказателства да са направени.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯВА наказателно постановление №191/17.08.2023г. на ВПД началник на 03 РУ-СДВР като незаконосъобразно.

ПОСТАНОВЯВА веществените доказателства – 1бр. оптичен носител от РЦ 112 София, находящ се на л.73 да остане към делото, след влизане в сила на решението.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - София град в 14-дневен срок от съобщаването му на страните на основанията, предвидени в НПК, по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____